

Sygnatura akt: V GC 639/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 21 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2018 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – (...) Spółki Akcyjnej w L.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w L. kwotę 31,69 złotych (trzydzieści jeden złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 14 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty,
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 912,13 złotych (dwa tysiące dziewięćset dwanaście złotych trzynaście groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. zwraca pozwanemu kwotę 404,87 złotych (czteryście cztery złote osiemdziesiąt siedem groszy) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 639/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. wniósł w dniu 17 lutego 2017r. o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 7.635,10 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w wyniku kolizji komunikacyjnej z dnia 30 września 2016r. został uszkodzony pojazd marki T. (...) o numerze rej. (...), stanowiący własność J. M.. Pozwany jako ubezpieczyciel odpowiedzialności cywilnej pojazdu sprawcy tej kolizji uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił bezsporną część odszkodowania. W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowana została zmuszona do wynajęcia pojazdu zastępczego. Poszkodowana korzystała z pojazdu zastępczego wynajętego od powoda w okresie od dnia 2 października 2016r. do dnia 3 grudnia 2016r. Poszkodowanej za wynajęcie pojazdu zastępczego została wystawiona faktura VAT nr (...)r. z dnia 3 grudnia 2016r. na kwotę 10.295,10 zł. Kwota wskazana w fakturze została wyliczona jako iloczyn dni korzystania przez poszkodowaną z pojazdu zastępczego oraz stawki najmu za dzień: 62 dni x 135 zł netto = 8.370 zł netto, 10.295,10 zł brutto. W dniu 3 grudnia 2016r. powód nabył wierzytelność obejmującą odszkodowanie za szkodę

wynikającą z konieczności najmu pojazdu zastępczego. Pozwany wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.660 zł. Odszkodowanie wypłacono za 19 dni korzystania z pojazdu zastępczego a stawkę przyjęto w wysokości 140 zł brutto za jeden dzień najmu pojazdu. Powód domaga się dopłaty odszkodowania za najem pojazdu zastępczego stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami najmu wynikającymi z faktury VAT i odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego: $10.295,10 - 2.660 \text{ zł} = 7.635,10 \text{ zł}$. Umowa wynajmu pojazdu zastępczego zawiera wiele postanowień korzystnych dla najemcy.

Do pozwu załączono decyzję pozwanego o wypłacie odszkodowania, fakturę VAT, umowę wynajmu samochodu z ogólnymi warunkami wynajmu samochodu zastępczego, umowę cesji wierzytelności, zlecenie naprawy.

W dniu 27 lutego 2017r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 718/17.

Zachowując ustawowy termin pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu zarzucił brak legitymacji procesowej po stronie powoda a także wskazał, że wielkość odszkodowania dochodzona przez powoda przekracza rozmiary wyrządzonej szkody i nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach faktycznych. Zasadny okres najmu zadaniem pozwanego to 19 dni od rozpoczęcia najmu pojazdu zastępczego (2 października 2016r.) do dnia otrzymania przez poszkodowaną kosztorysu sporządzonego po dodatkowych oględzinach (13 października 2016r.), powiększony o 4 dni czasu technologicznej naprawy, czyli łącznie do dnia 21 października 2016r. Pozwany zakwestionował stawkę najmu, za który odszkodowania domaga się powód jako zawyżoną w stosunku do średnich cen występujących na rynku. Koszt najmu pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego (T. (...)), należącego do segmentu B waha się od 85,00 do 129 zł brutto za dzień. Do pisma załączono kosztorys E. `s z 13.10 2016r., oferty wypożyczalni i korespondencję stron.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu. Ustosunkowując się do zarzutu braku legitymacji procesowej czynnej przedłożył pełnomocnictwo dla P. N. uprawniającego go do podpisywania umów najmu w imieniu powoda. Ponadto wskazał, że biorąc pod uwagę atrakcyjną ofertę gwarantującą poszkodowanemu maksymalne ograniczenie konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z przyjazdem kierowcy i podstawieniem w wybranym przez poszkodowanego miejscu auta zastępczego a także dokonaniem jego odbioru w ten sam sposób. Oferta ta nie ustanawiała również limitu kilometrów, możliwość wyjazdu autem zastępczym za granicę, poszkodowany nie musiał posiadać karty kredytowej, co jest wymogiem wielu firm wynajmujących samochody zastępcze. Okres najmu pojazdu zastępczego u powoda pokrywa się z okresem w jakim uszkodzony pojazd poszkodowanego znajdował się zgodnie ze zleceniem naprawy w warsztacie samochodowym. Najem pojazdu zastępczego dobiegł końca dnia 3 grudnia 2016r., tj. w dniu odbioru uszkodzonego pojazdu w warsztacie. Pozwany swoim zachowaniem zmierzał do minimalizowania rozmiarów szkody, przekazał uszkodzony pojazd do warsztatu dwa dni przed wypłatą przez pozwanego odszkodowania z tytułu naprawy uszkodzonego pojazdu, natomiast nie miał wpływu na okres w jakim pojazd się w warsztacie znajdował. Stawka najmu stosowana przez powoda wynika z intratności oferty najmu pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 września 2016r. w K. doszło do kolizji w wyniku której uszkodzony został samochód należący do J. M.. Samochodem kierował wówczas jej mąż. Uszkodzony został cały bok samochodu. Sprawca kolizji miał ubezpieczenie u pozwanego. Osoba, która zajmuje się ubezpieczeniami poszkodowanej poleciła jej powoda, który zaoferował wynajęcie samochodu zastępczego tej samej marki. Pojazd zastępczy był potrzebny mężowi poszkodowanej, który jest przedstawicielem handlowym i nie mógłby pracować bez samochodu. Robi dużo kilometrów dziennie i brak limitu kilometrów w ofercie powoda był istotny. Powód przedstawił cenę najmu na 135 zł brutto bez osobnych kosztów podstawienia i odbioru pojazdu. Samochód został oddany do warsztatu, gdy uzgodniono z pozwanym wycenę szkody. Początkowo przyznana przez pozwanego kwota nie wystarczyłaby na naprawę i poszkodowana złożyła odwołanie. Trwało to kolejne dwa tygodnie.

Dowód: zeznania świadka J. M. (00:02:55 –
00:18:47 minuta rozprawy z dnia 11.09.2017r.)

W dniu 2 października 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 9 października 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 2.10.2016r. (k. 29 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 30 akt)

W dniu 9 października 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 16 października 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 9.10.2016r. (k. 27 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 28 akt)

W dniu 16 października 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 23 października 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 16.10.2016r. (k. 25 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 26 akt)

W dniu 23 października 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 30 października 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 23.10.2016r. (k. 23 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 24 akt)

W dniu 30 października 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 6 listopada 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 30.10.2016r. (k. 21 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 22 akt)

W dniu 6 listopada 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 13 listopada 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 6.11.2016r. (k. 19 akt), ogólne warunki
wynajmu samochodu zastępczego (k. 20 akt)

W dniu 13 listopada 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 20 listopada 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 13.11.2016r. (k. 17 akt), ogólne warunki

wynajmu samochodu zastępczego (k. 18 akt)

W dniu 20 listopada 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 27 listopada 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 20.11.2016r. (k. 15 akt), ogólne warunki

wynajmu samochodu zastępczego (k. 16 akt)

W dniu 27 listopada 2016r. J. M. zawarła z powodem umowę wynajmu samochodu marki T. (...) klasy B o numerze rejestracyjnym (...) za cenę netto 135 zł za każdą rozpoczętą dobę z datą zwrotu 3 grudnia 2016r. Integralną częścią umowy były ogólne warunki samochodu zastępczego.

Dowód: umowa wynajmu z 27.11.2016r. (k. 13 akt), ogólne warunki

wynajmu samochodu zastępczego (k. 14 akt)

W imieniu powoda umowy podpisał P. N., pracownik powoda pełniący obowiązki referenta ds. likwidacji, posiadający pełnomocnictwo do podpisywania wszystkich dokumentów związanych z wynajmem i odbiorem pojazdu zastępczego oraz zawierania umów przelewu wierzytelności w imieniu i na rzecz powoda.

Dowód: pełnomocnictwo dla P. N. z 1 marca 2016r.(k. 99

akt)

Uszkodzony pojazd został oddany do naprawy w dniu 12 listopada 2016r., a zwrócony w dniu 3 grudnia 2016r.

Dowód: zlecenie naprawy z 12.11.2016r. dla A. E.

G. (k.32 akt)

W dniu 3 grudnia 2016r. powód wystawił wobec J. M. Fakturę VAT nr (...) z tytułu wynajmu samochodu T. (...) od dnia 2 października 2016r. do 9 października 2016r., od 9 października 2016r. do 16 października 2016r., od 16 października 2016r. do 23 października 2016r., od 23 października 2016r. do 30 października 2016r., od 30 października 2016r. do 6 listopada 2016r., od 6 listopada 2016r. do 13 listopada 2016r., od 13 listopada 2016r. do 20 listopada 2016r., od 20 listopada 2016r. do 27 listopada 2016r. i od 27 listopada 2016r. do 3 grudnia 2016r. na kwotę 10.295,10 zł, płatną przelewem do dnia 17 grudnia 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 3.12.2016r. (k. 10 akt)

W dniu 3 grudnia 2016r. powód zawarł z J. M. zwaną cedentem umowę cesji wierzytelności, w której cedentka oświadczyła, że w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 30 września 2016r., za którą odpowiedzialność gwarancyjną ponosi pozwany doszło do uszkodzenia pojazdu stanowiącego jej własność T. (...). W związku ze szkoda utraciła możliwość korzystania z pojazdu stanowiącego jej własność i korzystała z pojazdu zastępczego wynajętego od cesjonariusza. C. przelała na rzecz powoda wierzytelność obejmująca roszczenie o odszkodowanie jej przysługujące wobec pozwanego z tytułu niemożności korzystania z jej pojazdu oraz wynikających stąd kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego. Z tego tytułu poniosła szkodę obejmującą koszt wynajęcia pojazdu zastępczego, wynikający z faktury VAT wystawionej przez cesjonariusza.

Dowód: umowa cesji wierzytelności z 3.12.2016r. (k. 31 akt)

W dniu 22 grudnia 2016r. pozwany przyznał na rzecz powoda kwotę 2.660 zł brutto w oparciu o zweryfikowaną fakturę VAT nr (...). W piśmie wskazano, że dokonano weryfikacji okresu najmu do 19 dni, tj. od 2 października 2016r., gdy rozpoczął się najem do 13 października 2016r., gdy uszkodzona otrzymała kosztorys po dodatkowych oględzinach plus cztery dni technologicznej naprawy wynikające z kosztorysu i dwa dni organizacyjne, łącznie do dnia 21 października 2016r. Stawka najmu została zweryfikowana do 140 zł brutto.

Dowód: pismo pozwanego do powoda z dnia 22.12.2016r. (k. 11 - 12 akt)

Czas naprawy uszkodzonego pojazdu, z uwzględnieniem warunków dotyczących specyfiki możliwego okresu naprawy oraz uszkodzeń pojazdu i zastosowanej technologii naprawy mógł wynosić 9 dni, przyjmując należytą staranność i organizację pracy w warsztacie naprawczym. Łączny czas przyjęty przez pozwanego w decyzji z dnia 22 grudnia wydłużył się z 19 do 23 dni. Samochód powinien być oddany do naprawy od razu po oględzinach, a nie po wypłacie odszkodowania. N. mogła rozpocząć się 17 października 2016r. Średnia dobową stawka najmu pojazdu zastępczego z segmentu B w IV kwartale 2016r. na terenie K. i okolic wynosiła 117,03 zł. Przyjmując łączny czas najmu pojazdu na 23 dni i średnią stawkę na poziomie 117,03 zł brutto, łączny koszt wynajęcia pojazdu mógł wynosić 2.691,69 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego P. L. (k.142 – 150 akt),

zeznania biegłego (00:07:05 – 00:12:11 minuta rozprawy z dnia

7.02.2018r.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka J. M. i biegłego sądowego P. L..

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę wywołaną przez sprawcę kolizji drogowej była umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy uszkodzonego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które uszkodzony poniósł wskutek zaistnienia

szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Obowiązek pozwanego pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego wynika również z wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego. Zgodnie z rekomendacją (...) z dnia 1.12.2009r. poszkodowany może żądać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres, w którym nie było możliwe korzystanie z pojazdu, który uległ uszkodzeniu. Okres najmu winien być uzasadniony. Długość tego okresu warunkowana jest lojalnym zachowaniem się poszkodowanego wobec ubezpieczyciela.

W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego albowiem samochód uszkodzony w wyniku wypadku komunikacyjnego był samochodem z którego korzystał mąż poszkodowanej właścicielki pojazdu wykonując prace przedstawiciela handlowego. W toku likwidacji szkody pozwany uznał zasadność wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 19 dni i obniżył stawkę dobową do wysokości 140 zł brutto za jeden dzień najmu pojazdu.

Zgodnie z opinią biegłego uzasadniony okres najmu, biorąc również pod uwagę moment zlecenia naprawy po oględzinach pojazdu wyniósł 23 dni. Średni koszt najmu wyniósł natomiast 117,03 zł.

W ocenie Sądu nie można więc uznać za usprawiedliwione korzystania z pojazdu zastępczego w okresie w którym wystawiano fakturę za najem. W przedmiotowej sprawie doszło do zawyżenia kosztów najmu pojazdu zastępczego zarówno w zakresie czasu trwania najmu jak i żądanej stawki za dobę najmu.

Sytuacja, gdy doszło do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu stanowi wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Przeważa w piśmiennictwie stanowisko, że muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.) Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem.... (OSNC 2012/3/28, LEX nr 1011468, Biul.SN 2011/11/5).

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek przelewu wierzytelności.

Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Odpowiedzialność pozwanego względem powoda z tytułu przelanej wierzytelności jest taka sama jak wobec poszkodowanej. Sąd przyjął, że wobec zawyżenia w sposób istotny stawki najmu wyznacznikiem wysokości odszkodowania powinien być średni koszt najmu w wypożyczalniach znajdujących się w pobliżu miejsca zamieszkania poszkodowanej. Wobec nie skorzystania przez poszkodowaną z tańszej w stosunku do powoda oferty najbliższych wypożyczalni nie znajduje uzasadnienia ani przyjęcie najwyższej stawki ani stawki najniższej. Nie jest wiadome, z której wypożyczalni skorzystałaby poszkodowana, nie powinna jednak wybierać oferty najdroższej skoro robi to na koszt ubezpieczyciela sprawcy szkody. Nie można również żądać od poszkodowanej aby poszukiwała oferty najtańszej.

Zdaniem Sądu przyjęcie stawki średniej uwzględnia zarówno interesy poszkodowanej jak i ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd przyjął, że uzasadniony koszt najmu pojazdu zastępczego wynosi 23 dni x 117,03 zł, co łącznie stanowi kwotę 2.691,69 zł. Skoro pozwany przyznał odszkodowanie w wysokości w wysokości 2.660zł to jedynie różnica tych kwot podlegała uwzględnieniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.2 k.p.c., zgodnie z którym sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Powód wygrał sprawę w 0,41 %. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 382 zł, wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.095,13 zł (960 zł + 135,13 zł) i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 1.800 zł w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804 ze zm.) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1800 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Ze względu na wynik procesu Sąd na powoda nałożył obowiązek poniesienia całości kosztów postępowania i nakazał zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego i wynagrodzenie biegłego pokryte z uiszczonej przez pozwanego zaliczki. Ponadto Sąd zwrócił pozwanemu nadpłaconą część zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (1.500 zł – 1.095,13 zł).

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś